

Seuraavana päivänä koulussa Jack välttelee minua. Tuntien jälleen hän kiiruhtaa pois ennen kuin minä edes olen kerännyt kirjani. Juoksen Jackin perään ja törmäilen ihmisiin. Jack huomaa minut ja juoksee pihalle. - Ota nää! Tokaisen Annieille. Annie katsoo minua kysyvästi. - Jack! Huudahdan ja juoksen ulos. - Jack! Jack! Huutelen pihalla. Huomaan Jackin seisovan koulun takana. Juoksen sinne ja Jack katsoo minua vihaisena. - Nöyryytit mua jo ihan tarpeeks, hän sanoo. Pala nousee kurkkuuni enkä tiedä mitä tekisin. Yht'äkkiä vain halaan häntä. Hän on ensiksi hämmentynyt mutta haluaa takaisin. - Anteeks, kuiska. Hän ymmärtää tuon pienen sanan ja katsoo minua hymyillen. - Mulla oli riitaa kaverin kanssa ja sitten unohdin treffit, selitän. Jack silittää poskeani ja katsomme toisiamme silmiin. - Ei se mitään, Jack sanoo hiljaa. Hymyilen ja huulemme lähestyvät kun kuulen Annien huudon. - Pitää mennä! Tänä kuudelta Kisan kahvilassa, sanon ja juoksen Annien luo. - Tunti alkaa! Mennään, Annie sanoo. Nyökkään ja otan kirjani vilkaisen Jackia ennen kuin kävelen sisälle. Tunti kuluu tuskastuttavan hitaasti. Vihdoin se kuitenkin päättyy. Kävelen kotiin kuin unessa ja menen suihkuun. Mietin Jackia ja hymy nousee huulilleni. Astun ulos suihkusta ja kiedon pyyhkeen ympärilleni. Kuulen puhelimen soivan. - Haloo, sanon. - Hei! Tuutko tänään mun kanssa yhtiin bileisiin? Annie kysyy. Puren huultani. En kertonut treffeistä Annieille enkä haluakaan. Vielä. - Öh.. en mä pääse kun mun pitää siivota huone ja muuta, soperran. Huonoin tekosyy ikinä. - Okei, Annie sanoo ja kuulen hänen äänestään että hän epäilee minua. Suljen puhelimen raskain sydämmin ja huokaan. En ole koskaan valehdellut Annieille, ja tuntuu pahalta salata häneltä jotain. Enää en voi perääntyä. Kun Jackin kuva palaa mieleeni en voi muuta kuin hymyillä. - Tämä on tämän arvoista, muistutan itseäni. Istun hermostuneena kahvilassa ja juon kaakaota. Valitsin asuksi mustan paidan ja valkoiset farkut. Minulla on myös nahkatakki, sillä se tuo vähän koreutta asuun. Jack kävelee ovesta sisään ja henkäisen. Hän näyttää todella komealta valkoisessa t-paidassaan jaja mustissa farkuissaan. Hänellä on farkkutakki ja hänen vaaleanruskeat hiukset ovat sekaisin. - Tule, hän sanoo. - Minne? Kysyn hämilläni. Emmekö jääkkään kahvilaan? Mietin itsekseni. - Mä näytän sulle yhden paikan, hän sanoo. Hän vie minut autolleen. - Hetkinen, sanon. - Sähän oot 17-vuotias, joten miten sulla on auto? Kysyn - Jäin luokalle kerran, oon 18-vuotias, Jack sanoo ja punastuu. - Ai, sanon ja menen etupenkille. Ajamme aika kauan ja saavumme merikalliolle. Nousemme autosta ja seisomme kalliolla. Auringonlasku näkyy mahtavina säteinä. Suljen silmäni ja hengähdän. - Vau, kuiska. - Eikö olekin kaunista? Jack kysyy. - On, henkäisen. - Yhtä kaunis kuin sä, Jack kuiskaa korvaani. Seisomme vierekkäin ja katsomme oranssia aurinkoa joka vähitellen katoaa meren taa. Jack kääntyy minuun päin ja huulemme kohtaavat. Jackin huulet tuntuvat pehmeiltä omieni päällä enkä hetken ajan muista mitään elämästäni tai maapallosta. Siinä olemme vain me, minä ja Jack. Ikuisuuden tuntuvan ajan päästä irrottaudumme ja katsomme toisiamme silmiin. - Mä voin viedä sut kotiin, Jack sanoo. Nyökkään ja istumme autoon. Ajamme hiljaisina ja mietin. Olemmeko nyt yhdessä? Vai oliko tämä vain kaverisuudelma? Ei, ei se voinut olla. Tämä oli jotain uskomatonta. Niin täynnä rakkautta ja intohimoa. En huomaa nukahtavani, mutta herään kevyeen poskisuudelmaan. - Shamanta, Jack kuiskaa korvaani. - Ollaan sun pihassas. Nyökkään ja nousen autosta. Kävelen ovelle, annan vielä pikaisen suudelman Jackille ja luikahdan sisälle. Kävelen huoneeseen ja kaadun sängylle. Tämä oli ihanin ilta pitkään aikaan. ***** Joo eli siis jotkut voi ihmetellä et miks etenen näin hitaasti. Oon lukenut paljon Demi novelleja ja yleensä niissä tyypit vaan tapaa ja hups keikkaa ne onkin jo kihloissa. Yritän sen takia edetä hitaasti että tää olis todentuntunen.